

Sotsiaalministeerium
info@sm.ee
Suur-Ameerika 1
10122 Tallinn

Teie 02.04.2026 nr 1.2-2/30-1, SOM/26-
0163/-2K

Meie 22.04.2026 nr 2-3/1220-3

Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse eelnõu kooskõlastamine märkusega

Austatud minister

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium kooskõlastab nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse eelnõu alljärgneva märkusega arvestamise korral. Toetame eelnõu eesmärki ajakohastada nakkushaiguste ennetamise ja tõrje süsteemi ning luua selgem ja paindlikum regulatsioon nii tavaolukorras kui kriisiolukorras. Samas juhime tähelepanu järgmisele.

Palume jätta eelnõust välja § 27, kuna kavandatud regulatsioon ei täida seletuskirjas seatud eesmärki, tekitab vastuolusid Euroopa Liidu õigusega ning ei ole praktikas eluliselt täidetav. Seletuskirja kohaselt on § 27 muudatuse eesmärk luua õigusselgus olukorras, kus kehtiv säte on nii kohustatud isikute ringi kui ka kohustuste sisu osas ebaselge ja praktikas raskesti rakendatav. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi hinnangul ei lahenda § 27 ka muudetud kujul neid probleeme. Muudatus ei arvesta piisavalt Euroopa Liidu tasandi reisimisega seotud õigusaktidega ega rahvusvahelise praktikaga üksikute reisiteenuste müügil, mistõttu on selle eesmärgi saavutamine kaheldav.

Selgitame alljärgnevalt lähemalt.

1. Pakettreiside puhul tekib põhjendamatu dubleeriv kohustus ja vastuolo Euroopa Liidu direktiiviga (EL) 2015/2302 (pakettreisidirektiiv).

Eelnõu § 27 lõige 1 kohustab reisiettevõtjat enne pakettreisi- või seotud reisikorralduste teenuste lepingu sõlmimist esitama reisijale teavet nakkushaigustega seotud terviseohtudest ja -nõuetest. Reisijate teavitamine on juba reguleeritud Euroopa Liidu pakettreisidirektiivis ning selle ülevõtmisel võlaõigusseaduses. Võlaõigusseaduse § 867 lõike 2 punkti 6 kohaselt on reisikorraldaja kohustatud andma teavet sihtriigi tervisenõuete kohta ning § 878¹ alusel andma raskustesse sattunud reisijale viivitamata asjakohast abi ja teavet tervishoiuteenuste kohta sihtriigis. Reisikorraldajad on võimelised asjakohast teavet reisijatele edastama, kuna pakettreisid on üldjuhul pikema perioodi jooksul ette kavandatud ning reisikorraldajad tutvuvad põhjalikult sihtkoha oludega. Levinud ja toimiv praktika on reisijate suunamine Välisministeeriumi veebilehel avaldatud Reisi Targalt infoallikale. Leiame, et see lahendus toimib ning täiendava dubleeriva regulatsiooni kehtestamine ei ole vajalik. Lisaks on oluline rõhutada, et direktiiv (EL) 2015/2302 on täielikult harmoneeriv. Direktiivi artikkel 4 keelab liikmesriikidel kehtestada siseriiklikke norme, mis erinevad direktiivis sätestatud, sealhulgas rangemaid teavitamisnõudeid. Direktiivi põhjenduspunkt 27 selgitab, et reisiettevõtjatele kehtestatud teavitamisnõuete loetelu on ammendav. Sellest

tulenevalt läheb § 27 lõikes 1 kavandatud kohustus vastuollu Euroopa Liidu õigusega ning seda ei ole võimalik kehtestada.

2. **Seotud reisikorraldusteenuste regulatsioon muutub peatselt asjakohatuks.**

Seotud reisikorraldusteenuste (st üksikute reisiteenuste vahendamise) puhul ei näe kehtiv direktiiv ette nakkushaigustega seotud teabe andmise kohustust. Peame põhjendamatuks sellise kohustuse loomist ka siseriiklikult, eriti arvestades, et Euroopa Liidu tasandil kinnitatakse 2026. aasta aprillis direktiivi muudatused, millega seotud reisikorraldusteenuste lepinguliik jäetakse tervikuna direktiivist (ja sellest tulenevalt ka Eesti õigusest) välja. See tähendaks, et vastava regulatsiooni kehtestamisel tuleks nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadust lähitulevikus uuesti muuta.

3. **Paragrahv 27 lõige 2 laiendab ebaproportsionaalselt kohustatud isikute ringi.**

Paragrahv 27 lõikega 2 laiendatakse oluliselt kohustatud isikute ringi, pannes eraldi reisijaveo- ja majutusteenuse osutajatele kohustuse hoiatada väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda asuvate sihtkohtade nakkushaiguste ohtude eest, soovitada tutvuda immuniseerimissoovitustega ning suunata reisijaid reisieelsele tervisenõustamisele. Nende kohustuste mõju ja täitmise realistlikkust ei ole seletuskirjas hinnatud. Rahvusvaheline praktika on kujunenud selliseks, et üksikute reisiteenuste osutajad sellist teavet ei jaga ning seda ei peaks nõudma ka Eesti ettevõtjatelt.

Kokkuvõtvalt leiame, et nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse § 27 kehtestamine ei ole põhjendatud. Pakettreiside puhul on reisijate tervisenõuetest teavitamine juba tagatud võlaõigusseaduse alusel ning täiendav regulatsioon ei anna lisandväärtust, kuid tekitab küsimusi selle kooskõla kohta Euroopa Liidu õigusega. Üksikute reisiteenuste osutajate puhul ei ole kavandatud kohustused praktikas täidetavad ning põhjustavad ebakindlust. Reisijate teavitamine sihtriikide tervisenõuetest on tõhusalt tagatud läbi Välisministeeriumi Reisi Targalt veebilehe, mida kasutavad nii pakettreiside kliendid kui ka need reisijad, kes ostavad teenuseid otse teenuseosutajatelt. Seetõttu oleks oluliselt mõjusam suunata riigi fookus tervise- ja vaksineerimisinfo võimalikult selgele ja lihtsale kättesaadavusele riigi veebilehel, mitte kehtestada praktikas raskesti täidetavaid kohustusi suurele hulgale reisiteenuste osutajatele.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Erkki Keldo

majandus- ja tööstusminister

Regina Karumaa

+372 5305 3756 regina.karumaa@mkm.ee